

**Suuren valiokunnan mietintö N:o 3
hallituksen esityksen johdosta uudeksi aviokaareksi.**

Suuri valiokunta on, käsiteltyään yllämainitun asian, päättänyt yhtyä kannattamaan lakivaliokunnan mietinnössä N:o 2 (1928 Vp.) valmisteltuja neljäätoista lakiehdotusta, tehden kuitenkin kolmeen niistä, nimittäin avioliittolakiehdotukseen sekä ehdotuksiin laeiksi avioliittolain voimaantonnosta ja marraskuun 9 päivänä 1868 ane-

tun konkurssisäännön muuttamisesta tästä järempää näkyvät muutokset. Suuri valiokunta saa siis kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta hyväksyisi käsitellyn alaiset lakiehdotukset näin kuuluvina:

Avioliittolaki.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

I OSA.

Avioliiton päättäminen.

1 Luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

2 §.

Avioliittoon ei saa mennä mies ennenkuin on *kahdeksantoista* eikä nainen ennenkuin on *seitsemäntoista* vuotta täyttänyt, ellei tasavallan presidentti ole antanut siihen lupaa.

3—5 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

2 Luku.

Kihlaus.

6—9 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

3 Luku.

Avioesteet.

10—12 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

4 Luku.

Kuuluttaminen.

13—20 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

5 Luku.

Vihkiminen.

21—25 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

6 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

26—29 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

II OSA.

Puolisoiden oikeussuhteet.

1 Luku.

Yleisiä säännöksiä.

30 ja 31 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

32 §.

Vaimo saa avioliittoon mennessään miehensä sukunimen; käyttäköön kuitenkin, jos hän tahtoo ja ennen vihkimistä siitä vihkipäälle ilmoittaa, sitä nimeä, mikä hänellä oli naimattomana ollessaan, (*poist.*) *joko yksin tai miehensä nimen kanssa niin yhdistettynä*, että hänen nimensä käy miehen nimen edellä.

33 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

2 Luku.

Puolisoiden omaisuus.

34—40 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

3 Luku.

Avioehtosopimukset sekä puolisoiden väliset lahjat.

41—45 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

4 Luku.

Perheen elatus.

46—51 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

5 Luku.

Puolisoiden velat.

52—54 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

55 §.

Jos avioliiton purkautuessa on velkaa, joka on tehty (*poist.*) miehen erityisten tarpeiden tyydyttämiseksi, älköön vaimo olko velvollinen vastaamaan siitä sellaisella omaisuudella, minkä hän purkautumisen jälkeen on työllään ansainnut.

56 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

6 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

57—66 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

III OSA.

Avioliiton purkaminen.

1 Luku.

Avioliiton peruutuminen.

67—69 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

2 Luku.

Avioero.

70—79 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

3 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

80—82 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

83 §.

Vaatus avioliiton peruutumisesta on niissä tapauksissa, joista puhutaan 67 §:ssä, virallisen syyttäjän tehtävä. Sellaista kannetta voi myöskin ajaa jompikumpi puolisoista sekä, kun avioliitto on peruutuva sillä perusteella, että puoliso oli jo ennen naimissa, tämän puoliso aikaisemmassa avioliit-

tossa. Jos puoliso, joka avioliittoa päätettäessä oli mielisairas, on pysyväisesti parantunut, olkoon avioliiton peruutuminen hänen kanteensa varassa, ja on kanne silloin tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hänen parantumisestaan.

Avioliiton peruutumisesta 68 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa on kanne pantava vireille kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun sanotun momentin 1 kohdassa mainittu tila päättyi taikka puoliso sai tiedon peruutumisperusteesta, josta 2 kohdassa puhutaan, tai vapautui 3 kohdassa mainitusta pakosta.

Avioerokanne on niissä tapauksissa, joista puhutaan 70—73 §:ssä, tehtävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun avioeroon oikeutettu puoliso sai tiedon siitä seikasta, johon kanne perustuu.

Vaatimukset, jotka perustuvat 69 tai 78 §:ään, on tehtävä avioliiton purkamista koskevassa oikeudenkäynnissä.

84 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

IV OSA.

Omaisuu den ositus.

1 Luku.

Yleisiä säännöksiä.

85—97 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

2 Luku.

Osituksen toimittäminen.

98 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

99 §.

Sen jälkeen kun puolisoiden omaisuus on erotettu ja se vastike, mikä puolisolle 92 §:n nojalla ehkä on tuleva, on otettu lukuun,

määrätään sen omaisuuden säästö, johon puolisoilla on avio-oikeus, erikseen kumpainkin puolison omaisuuden osalta siten, että omaisuuden arvosta vähennetään ne puolison yksityiset velat, jotka ovat syntyneet ennen avioliiton purkautumista, sekä veloista, joista puoliset ovat vastuussa kumpikin omasta ja toisensa puolesta, niin paljon kuin hänen osalleen tulee.

Jos omaisuus, johon ei ole avio-oikeutta, avioliittoa päätettäessä tahi silloin, kun se avioliiton aikana avioehtosopimuksin tehtiin tahi lahjakirjalla tai testamentilla puolisolle annettiin sellaiseksi omaisuudeksi, oli kiinnityksen nojalla tai muuten erityisesti velan vakuutena, on tätä velkaa 1 momentissa mainitusta arvosta vähennettävä ainoastaan, sikäli kuin sitä ei voida saada maksetuksi *tästä tai tämän tilalle* tulleesta omaisuudesta. Sama olkoon laki velasta, jonka puoliso on tehnyt sellaisen omaisuuden hankkimiseksi tai parantamiseksi, johon ei ole avio-oikeutta.

Jos velka on johtunut siitä, että puoliso on huolimattomasti hoitanut taloudellisia asioitaan tai muuten menetellyt hänen oloihinsa soveltumattomalla tavalla, on tätä velkaa vähennettävä 1 momentissa mainitusta arvosta ainoastaan, sikäli kuin sitä ei voida saada maksetuksi sellaisesta omaisuudesta, johon ei ole avio-oikeutta.

Kun avioliitto on peruutuva, on ennen avioliittoa syntyneet velat ensi sijassa vähennettävä sellaisen omaisuuden arvosta, johon toisella puolisollla 90 §:n nojalla ei ole avio-oikeutta.

100—103 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

3 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

104—107 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

V OSA.

2 Luku.

Yhteisiä säännöksiä.

Erinäisiä säännöksiä.

1 Luku.

114—116 §.

Elatusoikeuden turvaaminen.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

108—113 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

avioliittolain voimaantuloa.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1—5 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

6 §.

Avioliiton peruuttaminen ei vaikuta avioliitossa siitettyjen lasten oikeudelliseen asemaan.

Lapsella, joka on siitetty avioliiton ulkopuolella, on, jos sen vanhemmat sittemmin menevät avioliittoon keskenään, (*poist.*) avioliitossa siitetyn lapsen asema.

Lapsella, joka on kihlakumppanien siittäjä tai jonka vanhemmat sittemmin ovat

kihlautuneet, olkoon samanlainen oikeudellinen asema kuin sellaisella avioliiton ulkopuolella syntyneellä lapsella, jonka lapsen isä on asianomaisessa järjestyksessä tunnustanut omakseen. Sama olkoon laki lapsesta, joka on väkisin maaten siitetty.

Niihin lapsiin, jotka on siitetty ennen avioliittolain voimaantuloa, sovelletaan aikaisemman lain säännöksiä lasten oikeudellisesta asemasta.

7—17 §.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräiden perintökaaren säännösten muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräistä muutoksista kauppakaareen.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräistä muutoksista rikoslain 40 lukuun.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräiden ulosottolain säännösten muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräistä muutoksista oikeudenkäymiskaaren 10 lukuun.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

eräistä muutoksista holhouslakiin elokuun 19 päivältä 1898.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

marraskuun 9 päivänä 1868 annetun konkurssisäännön muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten marraskuun 9 päivänä 1868 annetun konkurssisäännön 10, 42, 46, 47, 54 ja 85 § näin kuuluviksi:

10, 42, 46, 47 ja 54 §.
(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

85 §.

Jolleivät velkojat suostu vapauttamaan velallista maksamasta suurempaa tahi vähäisempää osaa hänen velastansa ja ellei luovutettu omaisuus riitä kaikkien niiden saamis-

ten suorittamiseen, joita konkurssissa on ilmoitettu ja hyväksytty, olkoon velkojilta valta ottaa se mikä puuttuu siitä omaisuudesta, jonka velallinen vastaisuudessa saa. Velkoja, joka laiminlyömisestä kautta on menettänyt osallisuusoikeutensa konkurssipesään, saakoon sen estämättä vastaisuudessa saamisensa maksun velallisen varoista, jos

saaminen muuten havaitaan lailliseksi. Mutta jos konkurssissa saapuvilla olevat velkojat myöntävät velalliselle velan maksamisen helpotusta, niin olkoon hänellä yhtäläinen helpotus poissaolleidenkin velkojain saamisista. Nainen, joka on naimisissa ja jonka omaisuus on luovutettu konkurssiin, älköön olko velvollinen konkurssin jälkeen työllään saadulla omaisuudella vastaamaan sitä ennen avioliiton aikana (*poist.*) miehen erityisten tarpeiden tyydyttämiseksi tehdystä velasta.

Saamisesta, joka on konkurssissa hyväksytty tai jota on saatettu konkurssissa val-

voa, älköön velallinen olko velvollinen tekemään sellaista valaa kuin ulosottolain 3 luvun 33 §:ssä sanotaan, jollei velkoja näytä perusteellista syytä, että velallinen salaa varoja, jotka hän on konkurssin jälkeen saanut ja jotka ovat velan maksuun käytettävät. Muutoin noudatettakoon ulosottolain säännöksiä siitä, mitä ulosmittauksesta saa erottaa, myöskin sellaiseen velkaan nähden, joka on syntynyt ennen konkurssia.

Lain voimaantulolause.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

velan maksusta kuolemantapauksessa sekä perinnönlouvutuksesta ja omaisuuden päältäpäin-ottamisesta kuolleen puolison pesässä marraskuun 9 päivänä 1868 annetun asetuksen muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

velkojain oikeudesta ja etuudesta toistensa edellä maksun saamiseen konkurssiin luovutetusta omaisuudesta marraskuun 9 päivänä 1868 annetun asetuksen 9 §:n muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

määräajasta velkomisasiossa sekä vuosihaastosta marraskuun 9 päivänä 1868 annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

kiinnityksestä kiinteään omaisuuteen marraskuun 9 päivänä 1868 annetun
asetuksen muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

L a k i

säästöpankeista lokakuun 18 päivänä 1918 annetun lain 16 §:n muuttamisesta.

(Lakivaliokunnan ehdotuksen mukaan.)

Helsingissä helmikuun 20 päivänä 1929.

**Suuren valiokunnan mietintö N:o 3 a
hallituksen esityksen johdosta uudeksi aviokaareksi.**

Asian toisessa käsittelyssä on Eduskunta hyväksynyt suuren valiokunnan mietinnössä N:o 3 valmistellut neljätoista lakiehdotusta suuren valiokunnan ehdotusten mukaisesti muuten paitsi että on päättänyt muuttaa avioliittolakiehdotuksen 32 §:n näin kuuluvaksi:

„32 §.

Vaimo saa avioliittoon mennessään miehensä sukunimen; käyttäköön kuitenkin, jos hän tahtoo ja ennen vihkimistä siitä vihkipöytä ilmoittaa, sitä nimeä, mikä hänellä oli

naimattomana ollessaan, ja miehensä nimeä niin yhdistettyinä, että hänen nimensä käy miehen nimen edellä.

Avioliitossa syntyneet lapset saavat isänsä sukunimen.”

Kun asia Eduskunnan päättämän muutoksen johdosta on uudestaan ollut suuren valiokunnan käsiteltävänä, on suuri valiokunta päättänyt

yhtyä Eduskunnan asiassa tekemään päätökseen.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 1929.